

עמ"ת 37592/12/16 - אוריאל ברוך נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

22 דצמבר 2016

עמ"ת 37592-12-16

בעניין: אוריאל ברוך ע"י ב"כ עו"ד דותן דניאלי

העורר

- נ ג ד -

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דניאל זוהר

המשיבה

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ) בתיק מ"ת 394-10-16 מיום 12.12.2016 בה הורה על מעצרו של העורר עד לתום הליכי המשפט נגדו.

הרקע לערר

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו קשירת קשר לסחר בסמים מסוכנים. על פי הנטען, העורר יזם את עסקת הסמים ושימש מתווך בין המוכר לקונה כשהוא נעזר בשליחים לשם ביצוע ההעברה מהאחד לשני.

ביום 13.10.2016 קבע בית המשפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס הנטען בכתב האישום כמו גם עילת מעצר. נקבע כי מכלול הראיות מעיד כי נשקפת מהעורר רמת מסוכנות גבוהה אשר לא ניתן להפיגה בחלופת מעצר ולכן הורה על מעצרו עד לתום ההליכים. העורר השיג על החלטת בית המשפט בטענה שלא מדובר במקרה כה קיצוני שיש לשלול מראש כל חלופת מעצר. ביום 14.11.2016 קבע בית משפט זה (כב' השופט ר' יעקובי) כי יש לדון בבקשת המעצר לאחר קבלת תסקיר מעצר בעניינו של העורר. לאחר שהוגש תסקיר המעצר, הגיש העורר בקשה לעריכת תסקיר משלים עקב פגמים שנפלו לטענתו בתסקיר המעצר, בתוכם התעלמות מחלופת מעצר בבית הוריו ומהאפשרות של מעצר באיזוק אלקטרוני. ביום 12.12.2016 לאחר עיון בתסקיר המעצר קבע בית משפט השלום שלאור הערכת הסיכון הגבוהה, כי לא קיימת חלופת מעצר אשר תוכל לאיין את המסוכנות ולכן אין לשנות מהחלטת המעצר. על החלטה זו הוגש הערר שלפניי.

תמצית טענות הצדדים

בתמצית, טענת ב"כ העורר היא שיש לערוך תסקיר משלים אשר יבחן את אפשרות מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני בהתאם להחלטת בית משפט זה. הסתייגותו של בית משפט השלום מאיזוק אלקטרוני מפני החשש שהעורר ישתמש

בטלפון לצורך ביצוע עבירות נוספות בסחר בסמים אינה רלוונטית בנסיבות העניין מכיוון שגם בבית המעצר יש לעורר שימוש בלתי מוגבל בטלפון. בנוסף, קצין המבחן לא נימק את הערכתו לגבי אופיו של העורר, התעלם מההצעה לשחררו לחלופת מעצר בבית הוריו ולא בחן את אמו כמפקחת נוספת אפשרית. בנוסף חזר ב"כ העורר על טענתו, כפי שטען במסגרת הערר הראשון שהגיש לפני בית משפט זה, כי אין ראיות לכאורה לביסוס המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום. לפי הטענה, אין התאמה בין האמור בהאזנות הסתר הכלולות בחומר החקירה לבין המיוחס לעורר בכתב האישום ואין זיהוי של המוכר והקונה בעסקת הסמים. מדובר בתיק המבוסס על ראיות נסיבתיות וללא הפללה ישירה של העורר. בנוסף, טען ב"כ העורר לאכיפה בררנית, כאשר לטענתו המעורבים המרכזיים שהחשד כלפיהם עולה מהאזנה לשיחות שהוקלטו, לא הועמדו לדין יחד עמו.

ב"כ המשיבה טען מנגד שאין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המבוססת כדבעי. בהחלטתו אכן קבע בית משפט זה שלא מדובר בנסיבות כה קיצוניות שאין מקום לבחון חלופת מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני. אבל כיום, לאחר קבלת תסקיר המעצר, נראה כי אין מקום לבחון חלופות מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני מכיוון שלא ניתן לתת אמון בעורר וכפועל יוצא מכך לאיין את הסיכון הגבוה הנובע מאישיותו המניפולטיבית. על כן, אין צורך בתסקיר משלים אשר יתייחס לחלופות מעצר נוספות או מעצר באיזוק אלקטרוני.

דין והכרעה

בנוגע לבקשה לתסקיר משלים, מעיין בתסקיר המעצר עולה כי העורר הדגים התנהגות מניפולטיבית כאשר סיפק תמונת מצב חלקית ומצומצמת בנוגע למורכבות היחסים במשפחתו המורחבת ולשימושו בסמים לשם טיפול בכאב בעקבות תאונת עבודה שעבר. לחובתו של העורר גם עומדת הרשעה פלילית בגינה הוטל עליו מאסר מותנה וקנס. שירות המבחן אכן התרשם לטובה מהמפקחים המוצעים אשר הביעו מוכנות לעזור ולפקח על העורר, אך לאור הערכת המסוכנות הגבוהה הנובעת מהתנהגותו של העורר, שירות המבחן הביע ספק שיוכלו להוות דמויות סמכות המציבות גבול. אם כך, ישנן רגליים מוצקות לסברת המשיבה שלא תבוא תועלת מתסקיר משלים על ידי שירות המבחן. העובדה שלא ניתן לאיין את מסוכנותו אף על ידי מפקחים ראויים לא תשתנה בין בחלופת מעצר בבית הוריו ובין במעצר באיזוק אלקטרוני.

ובנוגע לתשתית הראייתית המבססת את כתב האישום, בהחלטתו מיום 13.10.2016 סקר בית משפט קמא את הראיות העומדות לחובת העורר ובראשן האזנות הסתר לשיחות בין כל הנאשמים. עיון בחומר החקירה אכן מעלה כי לא ניתן להגיע למסקנה חד משמעית מה היה תוכן העסקה שנקשרה בין הנאשמים על בסיס האזנות הסתר לשיחות שהתקיימו בין המעורבים השונים לבדן. יחד אם זאת קיים רמז עבה לפעילות פלילית בשיחה שהתקיימה בין העורר לבין אדם אשר זוהה כיוסי הררי, ביום 10.9.2016, בנוגע לעסקה הנרקמת בין הצדדים. במהלך אותה שיחה הביע מר הררי את חששו מאחד האנשים המעורבים בעסקה ובתגובה שאל העורר האם החשש נעוץ בכך שאותו האיש הנו שוטר. לאחר מכן, המשיך העורר ושאל את מר הררי האם מדובר ב"חייל של משהו". חשש שכזה מהתערבות של שלטונות החוק או של גורמים פליליים, אינו מאפיין עסקת מכר רגילה ויומיומית. לכן תוכן שיחה זו, בשילוב עם מכלול השיחות האחרות שהתקיימו בין הנאשמים ותפיסתו של הנאשם 3 עם סמים במכוניתו, מוביל למסקנה מסתברת מספקת בשלב זה כי ה"סחורה" מושא העסקה הייתה הסמים אשר נתפסו וכי אף אם העורר לא היה היוזם של העסקה הרי שהיה מעורב באופן משמעותי בהוצאתה אל הפועל.

בנסיבות אלו, שותף אני למסקנה אליה הגיע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות המיוחסות לעורר וכי נוכח המלצת שירות המבחן המבוססת כאמור בעיקר על אופיו של העורר ופחות על טיב המפקחים אין מקום להורות על הגשת תסקיר משלים.

התוצאה היא אפוא, כי הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ב כסלו תשע"ז, 22 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.